

Velká Británie je zemí s dlouhou tradicí imigrace. Stala se svědkem příjezdu mnoha přistěhovalců a uprchlíků z celého světa. Rozsah, jehož nabylo přistěhovalectví z Commonwealthu a států bývalého Britského impéria po druhé světové válce, však nikdo neočekával. Vedl k hlubokým a nevratným změnám v britské společnosti.

Ve své diplomové práci jsem se zabývala řadou klíčových témat, spojených s imigrací z Nového Commonwealthu (především z Indického poloostrova) v letech 1945-1971. Hlavním důvodem pro „barevnou“ imigraci byla vzrůstající poptávka po pracovních silách ve Spojeném království a British Nationality Act z roku 1948, jenž dával občanům Commonwealthu právo vstoupit, pracovat a usadit se na Ostrovech. Zabývala jsem se zejména problémy, s nimiž se imigranti potýkali v oblasti zaměstnání, ubytování a vzdělání, stejně jako reakcemi a postoji domácího obyvatelstva. Přestože se Britové považovali za tolerantní a vstřícné lidi, museli přistěhovalci v Británii čelit předsudkům, diskriminací, rasismu i otevřeným verbálním a fyzickým útokům.. Nepřátelství bělochů se projevilo ve formě Notting Hill Riots v roce 1958. Rasové nepokoje byly vysvětleny velkým množstvím „barevných“ přistěhovalců a řešením problémů mělo být omezení imigrace. Zavedením Commonwealth Immigration Act v roce 1962 skončila britská laissezfaire policy vůči přistěhovalcům. V průběhu 60. let a na počátku 70. let byly schváleny další imigrační zákony.